

Konsert

- Blandade kören Tonfallet från Jakobstad gästas av blandade kören Uppslaget från Uppsala, Sverige. Konserten Tonslaget lördag 27 maj i Schaumansalen i Jakobstad. Solister Sebastian Holmgård och Nina Andersson. Solosånginslag av dirigenterna Nina Rusanen, Tonfallet och Peter Melin, Uppslaget. Musiker i Tonfallets kompgrupp David Hellman, piano, Jonathan Bäckström, bas, samt Anton Sundell, trummor. Pianist i Uppslaget Lars Jörtsö med tidvis bistånd på cello och slagverk av elever från Musikhuset.

Det är viktigt för körer att resa, höra andra körer och få inspiration och utbyte. Det motverkar stagnation och göder sånglig utveckling. Ett utmärkt exempel på detta är lördagskvällens konsert Tonslaget med Tonfallet och Uppslaget. Två körer som trivs i varandras sällskap och två körer som hög utsträckning har samma tankar bakom sina repertoarer. Körerna inleder tillsammans med "Sommarpsalm" och Alfvéns "Uti vår hage" som sig bör vid en konsert i maj på randen till sommaren.

I Uppslagets efterföljande konsertdel blir det först en hommage till kvinnor i svensk nutidsmusik. "Vakna först i sommartid" med text av Elisabet Herrmodsson, nyligen invald i Sveriges Music Hall of Fame. Men även Barbro Hörbergs "Med ögon känsliga för grönt", som också är titeln på en nyutkommen biografi över henne skriven av kulturjournalisten Alexandra Sundqvist. Och därtill Monica Dominiques tonsättning till Karin Boyes "Önskan". Efter Björn och Bennys, närmare presentation överflödigt, "O klang och jubeltid" blir det Kent, Paul Simon, Sting och Amanda Jenssens up tempo låt "Dry My Soul". Uppslaget

avslutar med en egen produkt, pianisten Lars Jörtsös sång "Nu är sommarn här" med kompositören själv vid pianot. Den klingar som ett välbekant stycke ur den svenska skatten av sommartrallar.

Uppslagets del av konserten bygger starkt på a capella, vilket alltid är krävande för en kör. Men när det lyckas, som i popgruppen Kents "Kärleken väntar" blir det njutbart, enkannerligen i arrangemangets vackra slutackord.

Tonfallet inleder traditionellt efter pausen med inmarsch till "Melbas Blues" följt av en annan av körens envisa repertoarpjärlor, "Sentimental Journey" till ackompanjering av sin trio. Efter det en vacker a cappella "Come In and Stay a While". I den ligger Tonfallet verkligen i framkant. Körmedlemmen Håkan Storbacka står för två arrangemang denna afton. "Tysta ensamhet", en svensk folkvisa med text av Olof von Dahlin. En visa som många svenska artister med böjelse för folkviseton har på sin repertoar. Men här alltså i ett körarrangemang av Storbacka. Snyggt.

Foto: Ulf Överfors Håkan Storbacka på gitarr, David Hellman på piano och Nina Andersson som solist bjöd på Mann&Hilliards "In the Wee Small Hours of the Morning".

Håkan Storbackas andra arrangemang i kväll är Mann&Hilliards "In the Wee Small Hours of the Morning", en vacker jazzballad där David Hellmans trio förstärks på gitarr av Storbacka och med solosång av Nina Andersson.

Ett spontant solo blir det i extra numret "Thank You for the Music" med dirigenten Minna Rusanen, som med detta också tackar för sig efter två år som dirigent för Tonfallet.

Rusanen flyttar sina bopålar, vilket vi beklagar eftersom Tonfallet verkar ha mått mycket bra under hennes ledning.

Konsertens höjdpunkt för mig blir körerna tillsammans i Freddie Mercurys och Queens klassiker "Bohemian Rhapsody" med trio Hellman och solisten Sebastian Holmgård, sång och gitarr. Holmgård sjunger den inledande balladens första vers och levererar därefter Brian Mays snygga brygga på gitarr över till det som kommit att kallas operadelen, här levererad av körerna. En mycket stark och säker insats av solisten Holmgård. Det har spekulerats mycket kring texten i det här verket från 1975. För egen del tycker jag mig uppleva tonala och verbala smekningar mot alla möjliga håll och genrer. Men så heter ju Queens album också "A Night at the Opera". Dramaturgin i Queens ballad och orden "Mama, just killed a man" och Johnny Cashs "I Shot a Man in Reno" verkar besläktade även om det är tjugo år mellan raderna då de skrevs.

Amerikansk nutidspoesi verkar i existentiell mening handla om ond bråd död och gråtande mödrar. Vi kunde i det här avseendet också lägga till Elvis Presleys "In the Ghetto". Nå, nu är allt detta på väg in i våra körers repertoarer. Det är som det ska vara. Bra musik överlever. Tonfallet och Uppslaget är båda goda förvaltare av detta.